

Warszawa, 14 listopada 2014 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Rzecznik Praw Dziecka

Marek Michalak

ZSS/500/30/2014/JZ

**Pan
Andrzej Biernat
Minister Sportu i Turystyki**

Szanowny Panie Ministrze,

Rzecznikowi Praw Dziecka została zgłoszona sprawa bezpieczeństwa dzieci przybywających w towarzystwie osób dorosłych do hoteli lub innych miejsc świadczących usługi najmu pomieszczeń na pobyt czasowy (turystyczny).

Do 31 grudnia 2012 r. obowiązywał art. 18 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (tekst jedn.: Dz.U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993 ze zm.), zgodnie z którym *Osoba, która przybywa do domu wczasowego lub wypoczynkowego, pensjonatu, hotelu, motelu, domu wycieczkowego, pokoju gościnnego, schroniska, campingu lub na strzeżone pole biwakowe albo do innego podobnego zakładu, jest obowiązana zameldować się na pobyt czasowy przed upływem 24 godzin od chwili przybycia.* Przepis ten gwarantował identyfikację osób przebywających w hotelach i innych podobnych miejscach, ułatwiając tym samym ustalenie ich tożsamości w przypadkach, gdy mogło to okazać się konieczne dla postępowań wszczynanych w następstwie naruszenia prawa.

Ustawą z 7 grudnia 2012 r. o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2012 r. poz. 1407) z dniem 31 grudnia 2012 r. został uchylony rozdział 5 ustawy z 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (tekst jedn.: Dz.U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993 ze zm.), zawierający przytoczony wyżej przepis statuujący obowiązek meldunkowy osób korzystających z usług hoteli.

Badając powyższą sprawę i analizując pisma wymieniane pomiędzy Polską Izbą Hotelarstwa, Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych, dotyczące m.in. legalności przetwarzania danych osobowych małoletnich gości hoteli,

25 lat Konwencji
o Prawach Dziecka

doszedłem do wniosku, że zniesienie obowiązku meldunkowego ciążącego na turystach – osobach korzystających z hoteli, może znacznie utrudniać postępowania, których przedmiot stanowi ochrona praw dziecka naruszonych czynem osób sprawujących nad nim opiekę i jemu towarzyszących. Pojawiło się także pytanie o aktualny poziom ochrony małoletnich gości hoteli, gdyż w aktualnym w stanie prawnym, nie spoczywa na nich obowiązek meldunkowy.

Stojąc na straży praw dziecka, zwracam uwagę, że zgodnie z art. 19 ust. 1 Konwencji o prawach dziecka z 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526 ze zm.) *Państwa-Strony będą podejmowały wszelkie właściwe kroki w dziedzinie ustawodawczej, administracyjnej, społecznej oraz wychowawczej dla ochrony dziecka przed wszelkimi formami przemocy fizycznej bądź psychicznej, krzywdy lub zaniedbania bądź złego traktowania lub wyzysku, w tym wykorzystywania w celach seksualnych, dzieci pozostających pod opieką rodzica(ów), opiekuna(ów) prawnego(ych) lub innej osoby sprawującej opiekę nad dzieckiem.*

Wobec powyższego, na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy z 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka (Dz.U. Nr 6, poz. 69 ze zm.) zwracam się do Pana Ministra o udzielenie informacji, w jaki sposób aktualnie jest urzeczywistniana norma w dziedzinie bezpieczeństwa dzieci przebywających w hotelach i innych podobnych miejscach, w których udzielany jest nocleg, wpływająca z art. 19 ust. 1 Konwencji o prawach dziecka. Interesuje mnie przede wszystkim, czy w tego rodzaju obiektach zostały ustalone jednolite standardy postępowania w przypadkach, gdy zaistnieje podejrzenie, że dziecko-gość hotelu jest ofiarą przemocy, w tym na tle seksualnym.

Do wiadomości:

Pani Teresa Piotrowska
Minister Spraw Wewnętrznych

Pan Krzysztof Milski
Prezes – Dyrektor Generalny
Polskiej Izby Hotelarstwa